

Jméno:
listu:

Třída:

Číslo pracovního

CÍRKEV: Raný středověk II.

1. Vyznání víry

Církevní společenství, zastoupená svými biskupy, se scházeli na církevních koncilech, kde byly projednávány otázky společné víry. Formulují zde společné **Vyznání víry** (Sym-bolon), které je jakýmsi «osvědčením» společné víry (společná pečeť). Je zde shrnuto základní učení naší křesťanské víry. Proto je dobré se aspoň to první vyznání časem naučit zpaměti.

1.úkol: přečtěte si prosím obě Vyznání víry, které má církev už od středověku – mnoho set let:

Existuje - Apoštolské vyznání víry, je krátké a používá se třeba na úvod modlitby růžence:

APOŠTOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země. I v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho; jenž se počal z Ducha Svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Ponciem Pilátem, ukřižován umřel i pohřben jest; sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých; vstoupil na nebesa, sedí po pravici Boha, Otce všemohoucího; odtud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha Svatého, svatou církev obecnou, společenství svatých, odpuštění hříchů, vzkříšení těla a život věčný.

Pak máme delší - Nicejsko-konstantinopolské vyznání víry – to se modlíme v neděli při mši svaté:

NICEJSKO-KONSTANTINOPOLSKÉ VYZNÁNÍ VÍRY

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, všeho viditelného i neviditelného. Věřím v jednoho Pána Ježíše Krista, jednorozeného Syna Božího, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem: skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe. Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem. Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben. Třetího dne vstal z mrtvých podle Písma. Vstoupil do nebe, sedí po pravici Otce. A znovu přijde, ve slávě, soudit živé i mrtvé a jeho království bude bez konce. Věřím v Ducha Svatého, Pána a dárce života, který z Otce i Syna vychází, s Otcem i Synem je zároveň uctíván a oslavován a mluvil ústy proroků. Věřím v jednu, svatou, všeobecnou, apoštolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpuštění hříchů. Očekávám vzkříšení mrtvých a život budoucího věku. Amen.

Může být více podob Vyznání víry – někdy se říká „Krédo“ /to je z latinského CREDO= věřím/ - tím slovem Vyznání víry začíná.

Takže máme třeba: Krédo pro současnost – toto vyznání bylo zformulováno italskými teology 21. stol. Jedná se o snahu ten samý obsah víry vyjádřit jinými slovy, abychom se nad tím dokázali zamyslet i z jiného úhlu pohledu, než na jaký jsme zvyklí:

Věřím v Boha, Boha Abraháma, Izáka, Jakoba, Boha Ježíše Krista.

Věřím v Boha Otce všemohoucího, zdroj všeho života, milosrdného, věrného.

Věřím v Ježíše Krista, počatého Duchem svatým, syna Marie, našeho bratra. V toho, který je radostným ohlašovatelem Království nebeského, vykoupením chudých a vysvobozením zajatých, spravedlností utiskovaných a nadějí sklíčených, v toho, jehož jménem je „Pokoj vám!“. Ten, který je znamením protikladu, přijal veškeré podmínky lidského života. Trpěl a byl ukřižován, zemřel a byl pohřben. Je vzkříšen z mrtvých, Pán života, svěřuje nám starost o život. Přejde znovu, jak slíbil, na konci časů, a zjeví v plnosti člověka člověku.

Věřím v Ducha svatého, utěšitelský dech Boha, počátek nového stvoření, dar darů, původce jednoty.

Od něj pochází církev, živé Kristovo tělo, ženy a muži, svědci Božího působení, proroci minulosti, národ světců a hříšníků.

Věřím v odpuštění hříchů, společenství v Boží milosti, vzájemné odpuštění.

Věřím ve vzkříšení mého těla, v nepřetržité radosti věčného života. Amen.

2. úkol - je dost těžký, ale zkuste se zamyslet a napsat SVOJE VYZNÁNÍ VÍRY, jak byste ho vyjádřili, v jakého Boha věříte, jak byste ho třeba několika větami popsali svým kamarádům: /předem díky o.jan/
